

- nakazanie EUIPO wydania nowej decyzji odmawiającej uwzględnienia wniosku o unieważnienie międzynarodowej rejestracji znaku towarowego nr 1 151 485 również w odniesieniu do klasy 11 i 40;
- obciążenie EUIPO i interwenienta, w przypadku gdy druga strona w postępowaniu przed Izłą Odwoławczą przystąpi do postępowania przed Sadem, własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 64 ust. 2 i 3 w związku z art. 198 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;

Skarga wniesiona w dniu 6 maja 2020 r. – Rochem Group / EUIPO – Rochem Marine (ROCHEM)

(Sprawa T-262/20)

(2020/C 222/33)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Rochem Group AG (Zug, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat K. Guridi Sedlak)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Rochem Marine Srl (Genua, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżająca

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską słownego znaku towarowego ROCHEM – rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 1 151 545

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 marca 2020 r. w sprawie R 1546/2019-1

Żądania

Strona skarżająca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- nakazanie EUIPO wydania nowej decyzji odmawiającej uwzględnienia wniosku o unieważnienie międzynarodowej rejestracji znaku towarowego nr 1 151 545 również w odniesieniu do klasy 11 i 40;
- obciążenie EUIPO i interwenienta, w przypadku gdy druga strona w postępowaniu przed Izłą Odwoławczą przystąpi do postępowania przed Sadem, własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 64 ust. 2 i 3 w związku z art. 198 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;

Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2020 r. – Arbuzow / Rada**(Sprawa T-267/20)**

(2020/C 222/34)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Serhij Arbuzow (Kijów, Ukraina) (przedstawiciel: adwokat M. Mleziva)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2020/373 z dnia 5 marca 2020 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie ⁽¹⁾ oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2020/370 z dnia 5 marca 2020 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie ⁽²⁾ w zakresie, w jakim akty te dotycząca skarżącego;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej jej własnymi kosztami postępowania, a także kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do dobrej administracji

- skarżący uzasadnia swoją skargę między innymi tym, że przy przyjmowaniu decyzji Rady (WPZiB) z dnia 4 marca 2019 r. ⁽³⁾ Rada Unii Europejskiej nie działała z należytą starannością, gdyż przed przyjęciem zaskarżonej decyzji nie wzięła pod uwagę twierdzeń skarżącego ani przedstawionych przez niego dowodów, które świadczą na jego korzyść, a opierała się co do zasady na zwięzłym streszczeniu sporządzonym przez prokuraturę generalną Ukrainy i nie zażądała informacji uzupełniających o przebiegu dochodzenia na Ukrainie.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa własności przysługującego skarżącemu

- skarżący twierdzi w tym względzie, że ograniczenia, które zostały na niego nałożone, są nieproporcjonalne i zbędne oraz naruszają gwarancje prawnomiędzynarodowej ochrony przysługującego mu prawa własności.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia praw podstawowych skarżącego zagwarantowanych mu przez Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności